

Ένα σύντομο ιστορικό
πλαίσιο

(Τέλη 18^{ου} αι και 19^{ος} αι.)

Η Γαλλική Επανάσταση (1789-1794) επιδρά στους γερμανικούς λαούς:

- Γοητεύει
- Προωθεί εκσυγχρονιστικές μεταρρυθμίσεις στα πλαίσια της «φωτισμένης δεσποτείας»
- Άρνηση πολιτικής πρωτοβουλίας στα αστικά – λαϊκά στρώματα.

1792

- πολεμική αναμέτρηση μεταξύ Γαλλίας και Αυστροπρωσίας που κλιμακώνεται
- με την συμπαράταξη Αγγλίας, Ρωσίας και άλλων μοναρχικών κρατών (αντιγαλλικό μέτωπο)

1806

- Διάλυση Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας
- Εξαφάνιση εκατοντάδων μικρών ηγεμονιών και ένωση σε ευρύτερα κρατικά σχήματα.
- Ανάδειξη της Πρωσίας σε λίκνο της σχηματιζόμενης παγγερμανικής εθνικής συνείδησης

1814-1861

- 1814-1815 Συνέδριο Βιέννης
- 1815 Ιδρυση Ιερής Συμμαχίας
(Ρωσία, Αυστρία, Πρωσία :
προπύργια της απολυταρχίας και
της αντεπανάστασης)

Μετά την ήττα του Ναπολέοντα

- 1815-1830 Παλινόρθωση : αποκατάσταση παλαιάς απολυταρχικής τάξης πραγμάτων και σταδιακή ακύρωση μεταρρυθμίσεων
- Παράλληλα ο θρόνος αποστασιοποιείται από τις ιδέες της παγγερμανικής ενότητας και ο αυστριακός καγκελάριος Μέτερνιχ μεθοδεύει την παγιοποίηση του συνομοσπονδιακού καθεστώτος.

Μετά την ήττα του Ναπολέοντα

- Προκαλείται αντίδραση εκσυγχρονιστικών αστικών δυνάμεων που προσέβλεπαν στην εθνική ολοκλήρωση της Γερμανίας (σύγκρουση φεουδαρχικών με αστικές δομές)
- «Αν και δόθηκε η εντύπωση πως οι προεπαναστατικοί θεσμοί ανασταίνονταν, οι αρχές της γαλλικής επανάστασης (ελευθερία, ισότητα, δικαίωμα εθνικής αυτοδιάθεσης) είχαν αποκτήσει, πλέον, τεράστια απήχηση στους ευρωπαϊκούς λαούς»

1819

- Πολιτικοκοινωνική κρίση που οδηγεί στην ουσιαστική μετατροπή της γερμανικής συνομοσπονδίας σε εξάρτημα της Ιερής Συμμαχίας και σε όργανο καταστολής κάθε φιλελεύθερης και πατριωτικής κίνησης.
- Συγχρόνως οι ηγεμόνες του νότιου γερμανικού χώρου (Βαυαρία, Βυρτεμβέργη, Βάδη) φρόντισαν να αμβλύνουν τις εσωτερικές τριβές με παραχώρηση συνταγμάτων.

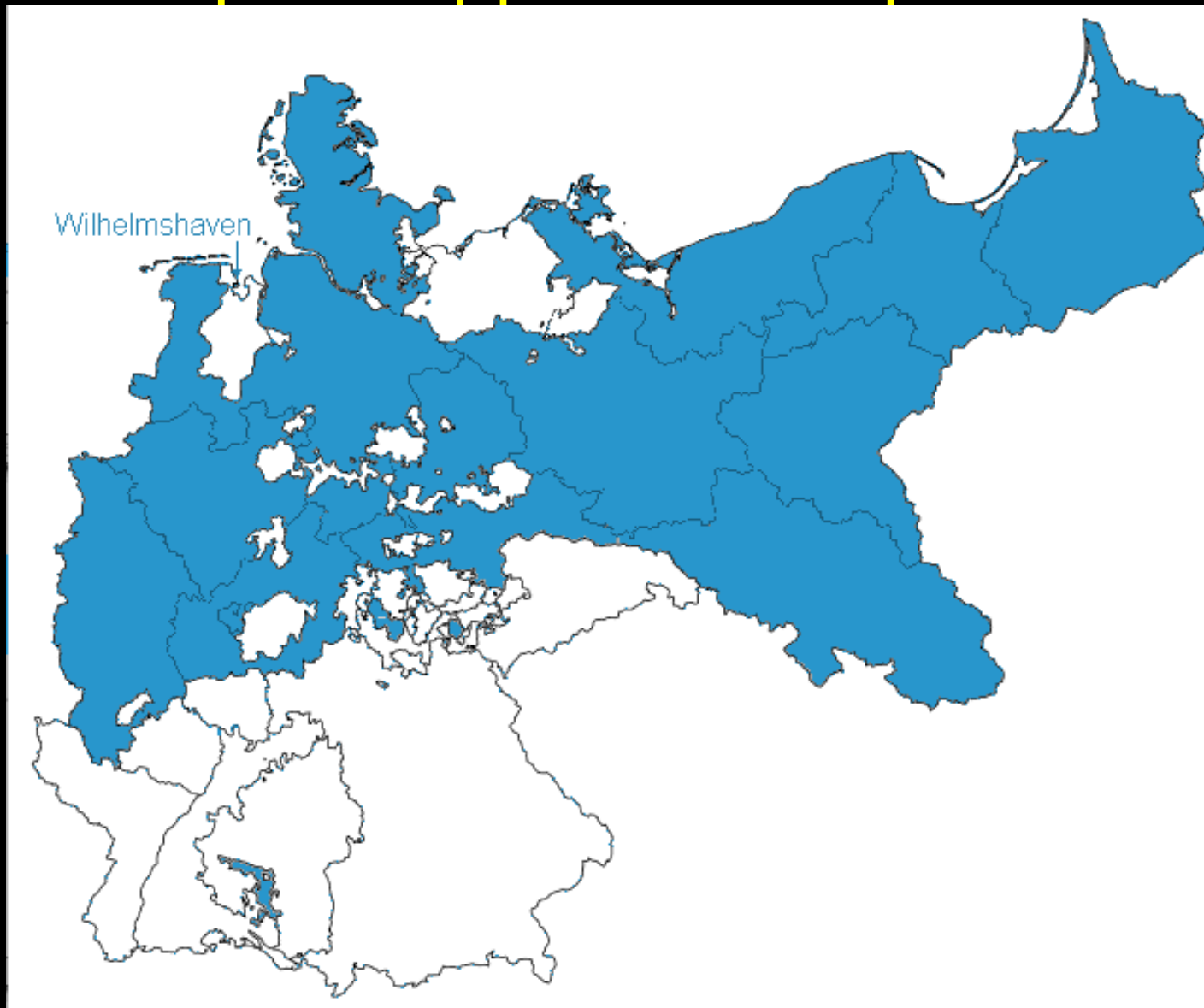
1830 – 40

- Αποδυνάμωση απολυταρχίας,
έντονη απήχηση των ιδεών της
γαλλικής επανάστασης.

1834

- Ίδρυση της Γερμανικής Τελωνειακής Ένωσης «...που ενοποίησε οικονομικά ένα μεγάλο τμήμα του γερμανικού χώρου, αποκλείοντας, ωστόσο, την Αυστρία, τον μεγάλο ανταγωνιστή της Πρωσίας. Δημιουργήθηκε, έτσι, μια ισχυρή οικονομική βάση στην οποία θα μπορούσε να θεμελιωθεί η ενοποίηση».

Βόρεια Γερμανία και Πρωσία

1848

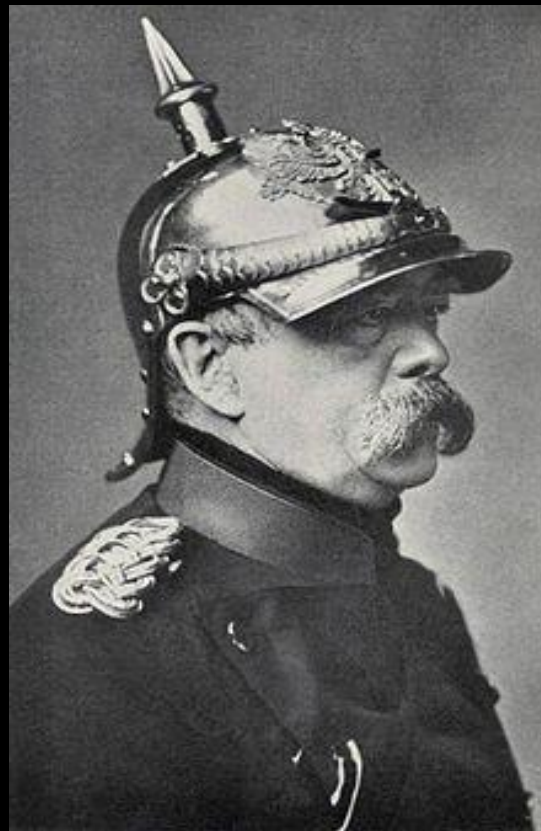
- Κομμούνα του Παρισιού.
- Οδηγεί στην πρόσκαιρη κατάλυση της απολυταρχίας στην Γαλλία αλλά και στο Βερολίνο.
- Σύγκληση πρωσικής εθνοσυνέλευσης και ανασύνταξη των απολυταρχικών δυνάμεων.

1850 Πρωσικό Σύνταγμα (το οποίο ουσιαστικά κατοχυρώνει τις υπερεξουσίες του ηγεμόνα).

1850 – 1860 Η Γερμανία παραμένει χωρισμένη σε μικρά κρατίδια αλλά το όραμα του ενιαίου κράτους δεν είχε σβήσει.

1861 -1871 Ο καγκελάριος Μπίσμαρκ

επιτάχυνε τις εξελίξεις. Το 1866 δημιουργείται η Βόρεια Γερμανική Συνομοσπονδία με δεσπίζουσα δύναμη την Πρωσία.

1871

- Δημιουργία Ενιαίας Γερμανικής Αυτοκρατορίας. (συμπεριλαμβάνονται τα κρατίδια της Βορειογερμανικής συνομοσπονδίας καθώς και σύνολο των κρατιδίων της νότιας Γερμανίας με εξαίρεση την Αυστρία).

THE GERMAN REICH 1871-1918

Βαυαρία

1806 – 1918 βασίλειο της Βαυαρίας

Βαυαρία

- Πρόκειται για το δεύτερο σε μέγεθος βασίλειο μετά την Πρωσία εντός νεοϊδρυθείσας γερμανικής αυτοκρατορίας.

1871

- γίνεται μέρος της γερμανικής αυτοκρατορίας.

1918

- παύει να είναι βασιλαιο και γίνεται ελεύθερο κράτος της Βαυαρίας, ονομασία που διατηρεί ως σήμερα.

- Είναι το νοτιοότερο από τα 16 ομόσπονδα κρατίδια που απαρτίζουν την Γερμανία. Έχει έκταση 70553 τ.χ. και 12,4 εκατομύρια κατοίκους. Πρωτεύουσα της είναι το Μόναχο και άλλες μεγάλες πόλεις είναι η Νυρεμβέργη, το Ρεγκενσπούργκ και το Βυρτσμπουργκ και το Άουγκσμπουργκ.

- Είναι το προπύργιο του Γερμανικού Καθολικισμού. Οι βαυαροί διακρίνονται για την εμμονή τους στις παραδόσεις, το συντηριστισμό και τους στενούς δεσμούς τους με την πατρίδα.

Λουδοβίκος Α της Βαυαρίας

- (1786 – 1868)
- Βασιλιάς της Βαυαρίας από το 1825 έως το 1848 και πατέρας του πρώτου βασιλιά της Ελλάδας Όθωνα.

- «Υπήρξε μια από τις πιο ενδιαφέρουσες και αντιφατικές προσωπικότητες της εποχής του και έγινε κυρίως γνωστός ως θερμός φιλέλληνας και ως προστάτης των γραμμάτων και των τεχνών. ...Το πολιτισμικό έργο του Λουδοβίκου Α υπήρξε εντυπωσιακό. Αρχαιολάτρης ο ίδιος και φίλος των ουμανιστικών επιστημών και της τέχνης, φρόντισε να καταστήσει το Μόναχο ένα από τα πολιτιστικά κέντρα της Ευρώπης.

- Οικοδόμησε περίλαμπρα κτίσματα (σε κλασικό ρυθμό), στα οποία στεγάστηκαν η Γλυπτοθήκη, η Πινακοθήκη, το Ωδείο, το Γερμανικό Πάνθεο (Walhalla) κλπ, ενώ παράλληλα εργάστηκε για την πρόοδο των επιστημών και μετέφερε το πανεπιστήμιο του Λάντσχουτ στο Μόναχο (1826), επανδρώνοντάς το με άριστο καθηγητικό προσωπικό...

- «...Ιδιαίτερο κεφάλαιο της ζωής του Λουδοβίκου Α αποτελεί η στάση του απέναντι στα ελληνικά προβλήματα. Θερμός θαυμαστής του αρχαιοελληνικού πολιτισμού, υπήρξε ένας από τους ελάχιστους ευρωπαίους «ηγεμόνες» που διακήρυξαν την ανοιχτή υποστήριξή τους στον επαναστατικό αγώνα των Ελλήνων κατά της Οθωμανικής κυριαρχίας. Δεν δίστασε μάλιστα – διακινδυνεύοντας διπλωματικές περιπλοκές της χώρας του – να ενισχύσει με γενναιόδωρες υλικές παροχές τους επαναστάτες.

- Μετά τη δολοφονία του Καποδίστρια (1831) δέχτηκε με ενθουσιασμό την ανάθεση του ελληνικού στέμματος στο γιο του Όθωνα και έδειξε ιδιαίτερη φροντίδα για την – κάτω από βαυαρικό έλεγχο – διοικητική και στρατιωτική ανασυγκρότηση του νέου βασιλείου.

- Το 1836-37 ταξίδεψε στην Ελλάδα και, ανάμεσα στις άλλες ενασχολήσεις του, επέβλεψε τις εργασίες κατασκευής των ανακτόρων της Αθήνας (σημ. Βουλή των Ελλήνων), τις οποίες χρηματοδότησε ο ίδιος. Τα επόμενα χρόνια αναμείχθηκε αρκετές φορές στις εσωτερικές υποθέσεις της Ελλάδας (γεγονός που προξένησε αρκετές αντιδράσεις) και εμφανίστηκε ως υποστηρικτής των ελληνικών δικαίων σε διεθνές επίπεδο».

Ελλάδα

19^{ος} αιώνας

- 1830 Πρωτόκολλο ανεξαρτησίας Ελλάδας
- 1828-1831 Ο Καποδίστριας κυβερνήτης της Ελλάδας
- 1831 Δολοφονία του Καποδίστρια

- Τα σύνορα το 1830
- Τα σύνορα το 1832

Επέμβαση των Μεγάλων Δυνάμεων και ορισμός του 17χρονου Όθωνα, γιου του βασιλιά της Βαυαρίας Λουδοβίκου Α, ως βασιλιά της Ελλάδας (συνθήκη του Λονδίνου 1832). Πολίτευμα: Απόλυτη Μοναρχία.

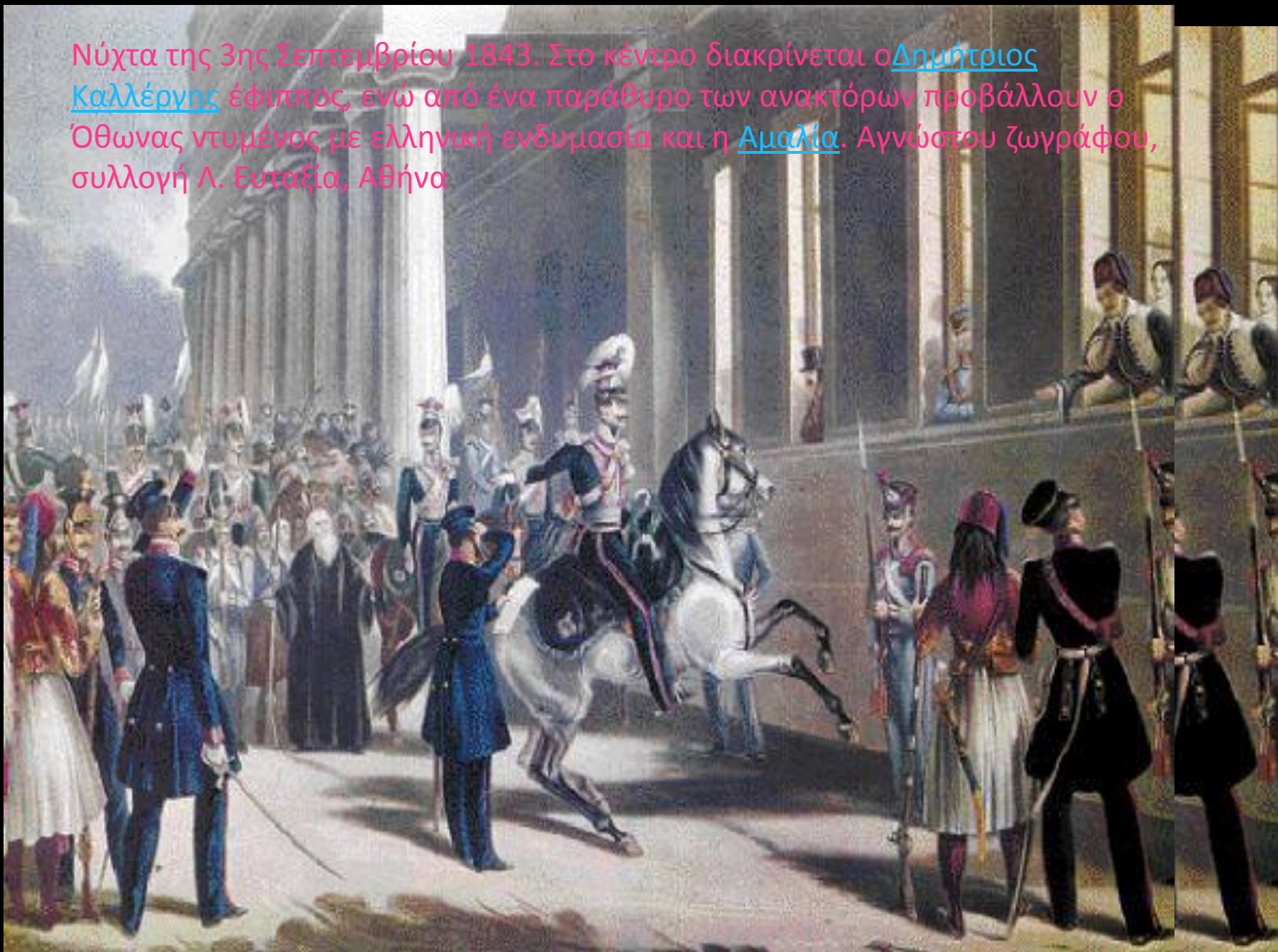
Η άφιξη
του
Όθωνα
στο
Ναύπλιο,
του Peter
von
Hess,
1835

- 1833-1835 Περίοδος Αντιβασιλείας – προσπάθεια δημιουργίας εθνικού κράτους κατά τα δυτικά πρότυπα.
- 1834 Μεταφορά της πρωτεύουσας από το Ναύπλιο στην Αθήνα «που σκοπό είχε να τονίσει ότι το νέο κράτος ήταν κληρονόμος της Αρχαίας Ελλάδας».

- 1835 – 1843 περίοδος απόλυτης Μοναρχίας του Όθωνα.
- 3 Σεπτέμβριου 1843 – Επανάσταση με αίτημα την παραχώρηση Συντάγματος.

Νύχτα της 3ης Σεπτεμβρίου 1843. Στο κέντρο διακρίνεται ο [Δημήτριος Καλλέργης](#) έφιππος, ενώ από ένα παράθυρο των ανακτόρων προβάλλουν ο Όθωνας ντυμένος με ελληνική ενδυμασία και η [Αμαλία](#). Αγνώστου ζωγράφου, συλλογή Λ. Ευταξία, Αθήνα

1844

- Εκλογές
- Ψήφισμα Συντάγματος

Πολίτευμα: Συνταγματική Μοναρχία

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 5.

1844 EN ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Μαρτίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ψ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έχοντες υπόψιν·

1. Το σχέδιον του Συντάγματος, το όποιον συζητηθέν υπό της Εθνοσυνελεύσεως, έπαρουσιάσθη εις Ημάς την 21 Φεβρουαρίου ε. ε. παρά της επί τούτου σταλείσης παρά της Συνελεύσεως Έπιτροπής.
2. Τάς επί του σχεδίου τούτου γενομένας παρ' Ημών παρατηρήσεις, τάς όποιάς διά του από 28 Φεβρουαρίου ε. ε. Διαγγέλματος άνεκοινώσαμεν προς την Συνέλευσιν.
3. Τάς επί τινων τών παρατηρήσεων τούτων εύχάς της Συνελεύσεως, τάς όποιάς διά τών Αντιπροέδρων αύτης και του Προέδρου του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου έκοινοποίησε προς Ημάς την 4 Μαρτίου ε. ε. και

Ο βασιλιάς
Όθων λίγο πριν
από την
εκθρόνισή του.
Νικ. Λύτρας

1862 Έξωση του Όθωνα και αναχώρηση για
Μόναχο.

Συνεργασία των :

- Χρύσα Μιχαλοπούλου, ΠΕ 02 – από το 2^ο Γυμνάσιο Νέας Σμύρνης
- Ηρώ Παπαδάκη, ΠΕ 06 – από το 5^ο Γυμνάσιο Αγίου Δημητρίου